

която са допращава на Римлянкѣтъ, или отъ тѣзи която прилича на Геркынитѣ? Тако ми боговетѣ! възможно ли е да повѣрва нѣкой че свободата съединена съ добродѣтеля е възможно само за мъжетѣ? защо робството косто васъ мъжетѣ убива, трѣба да е за насъ като нѣкой спасителенъ методъ? Е! вѣрвайте ма, много сж сбъркали мъжетѣ дѣто сж повѣрвали че женската природа, различна ако щете, но никкъкъ не подолня, изысквала, е закони забранителны на развитіето на ума ѣ; сбъркахъ мъжетѣ и тѣзи грѣшка докарала е най-горчивы слѣдствія на сѣдбата имъ. Тѣй като узаконихъ да ли не повредихъ самытъ си сынове които са отхранватъ отъ женитѣ? да ли не повредихъ на мъжетѣ имъ които иматъ нужда отъ пріятелството и нѣкога отъ съвѣтытъ имъ?

Тукъ Іона пресѣче приказката си и са причерви. Тя са оплаши да не бы вѣсторгѣтъ ѣ да е излѣзълъ изъ границытъ си, и въ тѣзи минута толкосъ не ся плашаше отъ строгаго Арбака, колкото отъ пріветливаго Главка, защото тя го обичаше, а съгражданитѣ му не позволявахъ нито на най-почтеннитѣ жены таквази свобода, каквата имахъ Италянкѣтъ. Заради туй тя са твърдѣ много зарадна като чу той да ѣ отговарѣжъ распаленъ.

— Дано да опазнишъ за сѣкоги тѣзи идеи непоклатены въ сърцето си, Іоно; и чистото ти сърце да ти бѣде сѣкоги ръководителъ! О колко щѣше да е благополучна любезната Гръція ако допущаше на неспорочнитѣ си жены богатството на умственитѣ прелести, съ които са прославихъ другы развратны жены. Не е праздно нѣщо личната свобода, нито е безполезно съкровището на познанията, до когато женскійтъ полъ ще насърча бранителитѣ на отечеството и честолюбіето на ученитѣ.

— Арбакъ мълчеше като си прекарваше презъ умъ че не е въ интереса му нито чувствата на Главка да одобри, нито идентѣ на Іона да осжда. Малко подиръ туй Главкъ си отиде, като поздравивъ учтиво кумира на сърдцето си. Тогази Арбакъ, като си помѣсти стола по-близо до Іона, заприказва ѣ съ сладкъ и тихъ гласъ и съ туй прикрываше искусно лукавството и звѣрството на характера си.

— Никога, любезна дѣщи, (позволи ми тѣй да та нарекъ), никога не ми е минувала презъ ума идеята да желяжъ да ограничѣжъ свободата, която умѣешъ да употребявашъ въ своя полза, но тя при сичко че незаминува, какъто заблѣжихте, свободата на женитѣ въ Римъ, трѣба да са придружава отъ голѣмо внимание, особенно когато са намѣрвашъ предъ неженены момцы. Нека ся покланя предъ краката ти множеството на пріятны и веселы челоуѣцы, тѣй сжщо и мъ-